

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně Mgr. Sylvie Šiškeové v právní věci žalobce: **M. M.**, zastoupený Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem, sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, sídlem Olšanská 2, Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. ledna 2020 č. j. CPR-30207-11/ČJ-2019-930310-V238, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. března 2020 č. j. 2 A 6/2020 - 16

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichu Lechovskému, advokátu, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **4 114 Kč**, která je splatná do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

### Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 18. června 2019 č. j. KRPA-229758-14/ČJ-2019-000022-ZSV bylo žalobci uloženo správní vyhoštění. Po změně, kterou provedl žalovaný rozhodnutím označeným v návěti, byl žalobci zakázán vstup na území členských států Evropské unie po dobu tří let. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem označeným v návěti.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku a na ustanovení zástupce z řad advokátů.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Zmeškání této lhůty nelze prominout.

[4] Až ze spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel nebyl při doručování napadeného rozsudku zastížen, a proto mu byla zásilka s rozsudkem uložena a připravena k vyzvednutí na poště, o čemž mu byla dne 20. března 2020 zanechána výzva v souladu s § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, jenž se v soudním řízení správním uplatní na základě § 42 odst. 5 s. ř. s.

[5] Podle § 49 odst. 4 občanského soudního řádu platí, že *nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl*. Na základě této zákonné fikce byl stěžovateli rozsudek městského soudu doručen v pondělí dne 30. března 2020. Dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti uplynula v úterý 14. dubna 2020 (dne 13. dubna 2020 bylo Velikonoční pondělí).

[6] Kasační stížnost stěžovatele byla doručena Nejvyššímu správnímu soudu e-mailem až ve středu dne 15. dubna 2020 v čase 23:41, tedy po uplynutí lhůty k jejímu podání. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] S ohledem na odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 aplikovaný na základě § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[9] Nejvyšší správní soud stěžovateli usnesením ze dne 22. dubna 2020 č. j. 6 Azs 90/2020 -22 ustanovil zástupcem advokáta. Vycházel tehdy z tvrzení stěžovatele, že mu byl rozsudek městského soudu doručen dne 9. dubna 2020, které se později ukázalo jako nepravdivé, a s ohledem na povinnost soudu projednávat věci týkající se správního vyhoštění přednostně (§ 56 odst. 3 s. ř. s.) a na podaný návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti při ustanovování zástupce nevyčkával na předložení spisu městského soudu. Hotové výdaje a odměnu za zastupování zástupce ustanoveného soudem platí stát (§ 35 odst. 10 věta první před středníkem s. ř. s.). Jelikož ustanovený zástupce stěžovatele doplnil důvody kasační stížnosti ještě před jejím odmítnutím, přičemž sám neměl možnost seznat, že kasační stížnost je opožděná, je na místě mu přiznat odměnu za úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve výši 3 100 Kč [§ 7 bod 5 aplikovaný na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Nejvyšší správní soud naopak zástupci stěžovatele nepřiznal odměnu a náhradu hotových výdajů za převzetí a přípravu právního zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu, neboť podmínkou pro přiznání odměny za tento úkon je provedení první porady s klientem, což zástupce stěžovatele nedoložil. Ustanovený zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, přiznaná částka se tedy navyšuje o 21 % čítajících výši této daně na konečných 4 114 Kč. K jejímu uhrazení byla stanovena přiměřená lhůta jednoho měsíce.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 3. června 2020

JUDr. Tomáš Langášek  
předseda senátu